

Daldan Düşen Bir Yapraktık Sadece

– mucit55macit · 17 Aralık 2017

mum alevi gibi yandım da,
mum eridi,
ben tükendim için için.
yarab!
bu ne ıstırap?
gerçekler canım yakar,
düşlerim benden bıkar.
küçük bir yel esende titredi mum ışığı,
dans etti duvarlarda anılardan gölgeler.
baktım da gölgelere neler gördüm ki neler?

mum ışığında oynaşan gölgeler gibi,
sanal bir dünyanın bitimli oyuncularıydık.
can yaktıkça gerçekler sığındık hayallere,
aradık mutluluğu kurduğumuz düşlerde.
ah sevgili!
sen gerçek bir Leyla idin ben Mecnun'un gölgesi,
dönüp durdum etrafında sanal bir semah ile.

zamanlı zamansız süzüldü yüreklere gönül penceresinden,
aşk denen kutsal büyü.
poyraz olup üşüttü,
meltem olup ısıttı,
çöl rüzgârı olanda kavurdu yürekleri.
bazen harlandı alev baharın coşkusunda.
bazen küllendi derinlere hazan mevsimlerinde.
heyhat!
esir aldı ruhları gönüllerde saklı aşk,
soldurdu bedenleri.
yolcu etti erkenden büyülenmiş kalpleri.

imrendik gece ışıklarında uçuşan kelebeklere,
uçmak istedik özgürlüğe.
lâkin yaşadığımız hayat,
kısa bir mutluluk,

ile dolu bir yolculuktu.
Çileli yolun yolcularıydık biz.
kurumadı gzyaşıımız,
iilmedi huzurla sofrada ki aşıımız.
tükendi umutlarımız bir bir,
uuşıup gittik bilinmeze hayat rzgrlarında.

sanaldı gölgeler,
sanaldı hayat,
yalandı aşk.
daldan düşen bir yapraktık sadece,
rzgrlarla savrulan...

Mehmet Macit
14.012.2017
Dikili/İzmir